

عنوان مقاله:

مدارس کلیمیان و نظام نوین آموزش ملی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم تاریخی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

نورالدین نعمتی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه تهران

مظهر ادوای - دانشجوی دکتری رشته تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

سده نوزدهم را باید سده تحولات مهم از جمله تحولات آموزشی در ایران دانست. در این سده، شکست ایران از روسیه، زمینه گسترش حضور و نفوذ اروپائیان را در ایران و به ویژه با انگیزه تغییر شیوه های آموزشی فراهم آورد. کشورهای قدرتمند اروپایی نیز با حمایت از فعالیت مسیونرهای مذهبی، از برنامه های آموزشی اقلیت ها حمایت گسترده ای کردند. کلیمیان تحت تاثیر این شرایط، در سال ۱۸۹۸م/۱۲۷۶ش با تاسیس مدرسه آلیانس، تغییراتی اساسی را در نظام آموزشی خود دنبال کردند و برنامه آموزشی نسبتاً ویژه و مستقلی را مطرح نمودند. اما دولت پهلوی، با اجرای نظام آموزش اجباری و نوین در سطح ملی، پیشرفت و ادامه این برنامه ویژه و مستقل را زیر سوال برد. این مقاله در پی بررسی این مسئله است که پیشرفت برنامه آموزشی کلیمیان با وجود این منع دولتی چگونه میسر شد؟ در پاسخ به این پرسش، مقاله این فرضیه را مورد بررسی قرار می دهد که برنامه آموزشی کلیمیان با پذیرش حداکثر سازگاری با نظام آموزش نوین کشور، فرصت بقای مدارس کلیمی را فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

کلیمیان، نظام آموزشی، آلیانس، پهلوی اول، مسیونرهای مذهبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212673>

